

Karlsson, Liisa og Lähteenmäki, Minna: Den spontana berättelsen- En möjlighet till rehabilitering för barn i svåra förhållanden

Liisa Karlsson - Helsingfors universitet och University of Eastern Finland
Liisa.karlsson@gmail.com

Minna Lähteenmäki - Helsingfors universitet

Att kunna förmedla egna berättelser innebär vidgade möjligheter till rehabilitering för barn som lever i svåra förhållanden. Vad och vilken information förmedlar asylsökande barn via sina berättelser?

Asylsökande barn kommer från svåra förhållanden och livet är stressande även på förläggningen där barnen väntar på asylbeslutet. Enligt forskning är en tiggande kultur förhärskande på förläggningar. Asylsökande barn berättar inte om sina svåra erfarenheter (Lähteenmäki 2013). Personalen tar inte heller upp plågsamma frågor för att inte öka barnens ängslan. Även föräldrarna tigger för det mesta. Etnografiska studier påvisar att barnen har problem på grund av sina tunga erfarenheter.

Vi forskare har analyserat 55 historier berättade av asylsökande barn som upptecknats med sagoteringsmetoden (Karlsson 2013). Dessa barn tillhör sju olika nationaliteter. Vi har analyserat dessa berättelser med hjälp av UNICEF's (2007) modell för barnens välfärd samt Eric Allardts (1976) teori om den subjektiva välfärden ur tre synvinklarna: *having, loving and being*. Vi använde oss av den narrativa analysmetoden (narrative content analysis).

I vår forskning kommer det fram att barnen från svåra förhållanden är ofta ivriga att berätta sina egna historier ifall de får göra det med hjälp av sagoteringsmetoden. Sagoteringsmetoden ger barnen rum och tid att själva välja det vad de vill berätta om samt hur de vill uttrycka sig. Sagoteringsmetoden visade sig vara välfungerande då man snabbt vill nå en positiv kontakt till barnen. I denna mjukt skyddande narrativa form kan barnet svepa in sina tankar i sagans värld. De asylsökande barnen berättade såväl om positiva som negativa fenomen. Dock var hot, fara och död dominerande i berättelserna.

Då barnen har svårt att uttrycka sig, erbjuds de att via sagoteringsmetodens skyddade format möjlighet att komma till tals, att berätta det de vill och om saker som är viktiga för dem.

References

Allardt, E. (1976): Dimensions of Welfare in a Comparative Scandinavian Study, *Acta Sociologica*, 19: 3.

Karlsson, L. (2013): Storycrafting method—to share, participate, tell and listen in practice and research. *The European Journal of Social & Behavioural Sciences*, Special Volumes VI Design in Mind, 6(3), 1109-1117.

Lähteenmäki, M. (2013): Lapsi turvapaikanhakijana—etnografisia näkökulmia vastaanotto-keskuksen ja koulun arjesta. *Kasvatustieteellisiä tutkimuksia* 247.

UNICEF (2007): Child poverty in Perspective, An overview of child well-being in rich countries. *Innocenti Report Card* 7.